

BALET HNK U SPLITU: KAREN HAČATURJAN, CIPOLLINO, RED. I KOR. HENRIK MAJOROV

Vesela plesna alegorija

Komika kao stalni fon u pozadini, ritmički točno i u plesnom tkivu i u sižeju priče, izlazi u prvi plan dajući predstavi dinamiku i šarm, a publici opuštenost i veselje

Rodari je pišući priču *Il romanzo di Cipollino* obradio ozbiljnu temu, o kojoj govori i Orwel. Prvi svijet nepravde i ugnjetavanja (danas bi bilo *in reči mobbinga*) smješta među povrtno-voćni svijet, a drugi među životinjski. Premda su i pisci i djela neusporedivi, nakon odgledane premijere nametnula mi se misao da bi bilo zanimljivo vidjeti jedan suvremeni ples prema Orwelovu romanu, jednako kao što je bilo zanimljivo gledati *Cipollina*, balet Karena Hačaturjana, koji je praižvedbu imao 1974. u Kijevu, a premijeru u Splitu 30. ožujka 2007. Riječ je o baletu u dva čina za djecu, ali i za sve one koji su zadržali dijete u sebi, pa i za one koji su *strašno* ozbiljni i pametni jer za to ima više nego jedan razlog. Pa idemo nekim redom. Redatelj Henrik Majorov, jer ovdje ima režije iako u programu predstave stoji samo koreograf, promislilo je i najsitniju pojedinost plesne alegorije provlačeći komiku kao stalni fon u pozadini, koja ritmički točno i u plesnom tkivu i u sižeju priče izlazi u prvi plan dajući

predstavi dinamiku i šarm, a publici opuštenost i veselje. To je balet u kojem je svaki lik (čak i Cvjetovi – mali, učenice baletnog studija) izrađen kao živo lice u konkretnoj situaciji. Koreograf, isti Henrik Majorov, pokazao je veliko znanje klasičnoga baletnog jezika, koji je temeljna tehnika viđenoga plesa, ali se nije ograničavao na čistu klasiku pa je pažljivi gledatelj mogao vidjeti i pokret srodan modernom plesu i *jazz danceu*, osobito u scenama koje izravno podsjećaju na crtani film i strip. Majstor Majorov pokazao je veliko umijeće jer je koreografirao i režirao balet u kojem se sve doima vrlo jednostavno i lagano zato jer je uspio da mu baletni ansambl na pozornici uživa plešući, a publika u gledalištu gledajući. No nije to baš lako plesati. Zadaći na pozornici iziskivali su veliku koncentraciju, kondiciju i stanovit glumački talent. Sve to u izvanrednoj su mjeri pokazali plesači Splitskog baleta, tako da već od početne scene sigurno vode priču i drže publiku budnom i zainteresiranom. A priča kreće od trga

čarobnoga grada, gdje mirno živi povrtni svijet koji se uzbuni kad mu stignu nameti na sunce koje sija, kišu koja pada i vjetar koji puše. Mladi Cipollino, odlični Andrej Kremz, predvodi pobunu protiv princa Limuna, u duhovitoj igri Dmitrija Rodikova, sinjora Pomidora, pouzdanog i mimoski izražajnog Leva Šapašnjikova, te njegovih policajaca – lica iz crtiča precizno donesenih karaktera, osobito Nikše De Marchija te Marija Buličića, Davora Čakarića i Gordana Bilića. Besprijeorne su bile grofice Višnje Albina Rahmatuljina i Sanja Neveščanin u igri s naočalama kroz koje odmjeravaju jedna drugu, ali i svijet oko sebe. Fenomenalni, kao da su iz stripa izišli, bili su Stražari Romulus Dimache, Aydar Valeev i Igor Glushov. Čitav ansambl Baleta HNK, njih četrdesetak s učenicama Baletnog studija koje vodi

Dunja Njegovan, bio je kao ugođeno glazbalo bez pogrešna zvuka. Predvodila ih je odlična solistička četvorka, danas sigurno među najboljima u nas: već spomenuti Andrej Kremz kao Cipollino, Elena Nikolajeva, ljupka Rotkvića. Azamat Nabiullin kao grof Višnja i Iryna Chaban, elegantna ljepotica Magnolija. Dinka Jeričević bila je nadasve nadahnuta ljepotom i duhovitošću povrtno-voćnog svijeta te je napravila scenografiju koja sav taj svijet uokviruje i drži, a mjestimice i tumači na način koji izaziva smijeh. Cijeloj priči boju i osobnost dali su kostimi Sonje Obradović. A atmosferu je podcrtao i Srdan Barbarić rasvjetom. Ansambl Baleta HNK Split bio je praćen preciznim orkestrom pod vodstvom maestra Harija Zlodre. Novom premijerom HNK Split potvrdio je da mu je Balet *as iz rukava*. A as Baleta svakako je Almira Osmanović, koja ga je uporno gradila i brojem i vrsnošću.

Nina Šegvić